

VENDIM
Nr. 21, datë 4.4.2016

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 2.11.2015 mori në shqyrtim në seancë gjyqësore, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 50/10 Akti, që i përket:

KËRKUES: Neshat Sula

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Instituti i Sigurimeve Shoqërore, Drejtoria Rajonale e Sigurimeve shoqërore, Tiranë

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimit nr. 00-2014-4300 (668), datë 11.12.2014 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f, 134/1/g dhe 142/1 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Gani Dizdari, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkesësit, i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Institutit të Sigurimeve Shoqërore, i cili ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkesi Neshat Sula i është drejtuar Drejtorisë Rajonale të Sigurimeve Shoqërore (DRSSH), Tiranë me kërkesë për të përfutur pension pleqërie të kategorisë së parë të punës si minator nën tokë, duke paraqitur edhe dokumentacionin përkatës. Kjo kërkesë është refuzuar nga DRSSH-ja me shkresën e datës 7.1.2008, me pretendimin se ai nuk plotëson kriterin ligjor që lidhet me vitet e sigurimit. Kërkesi ka ndjekur rrugën administrative, duke iu drejtuar Komisionit Rajonal pranë DRSSH-s Tiranë dhe Komisionit Qendror të Ankimit pranë Institutit të Sigurimeve Shoqërore (ISSH), të cilat, respektivisht, me vendimet nr. 179, datë 11.3.2008 dhe nr. 331, datë 23.5.2008 kanë vendosur mospranimin e ankimit. Në këto rrethana kërkesi i është drejtuar me padi gjykatës për shfuqizimin e këtyre akteve administrative dhe detyrimin e ISSH-së që t'i lidhë pension pleqërie për 27 vjet sigurime.

2. Me vendimin nr. 1793, datë 9.3.2009, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë. Ky vendim është prishur nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 618, datë 1.4.2010, e cila e ka kthyer çështjen për rigjykim.

3. Me vendimin nr. 6885, datë 27.9.2010, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë si të pabazuar në prova e në ligj.

4. Me vendimin nr. 1630, datë 8.7.2011, Gjykata e Apelit Tiranë ka vendosur: *“Ndryshimin e vendimit nr. 6885, datë 27.9.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, duke vendosur: Pranimin e kërkesëpadisë. Shfuqizimin e aktit administrativ, vendimit nr. 179, datë 11.3.2008 të të paditurës, DRSSH-së, Tiranë. Shfuqizimin e aktit administrativ, vendimit të Komisionit Qendror të Apelimit të ISSH-së, Tiranë*

nr. 331, datë 23.5.2008. *Detyrimin e ISSH-së Tiranë dhe DRSSH-së Tiranë t'i njohin paditësit Neshat Sula 27 vjet vjetërsi në punë, sipas shënimeve në dublikatën e librezës së punës të paditësit për sa i përket lidhjes së pensionit të pleqërisë në favor të paditësit.*”.

5. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë DRSSH-ja, Tiranë. Me vendimin nr. 00-2014-668, datë 11.12.2014, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi ka vendosur: *“Prishjen e vendimit nr. 1630, datë 8.7.2011 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 6885, datë 27.9.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.”.*

II

6. **Kërkuesi Neshat Sula** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese me kërkesë sipas objektit, duke parashtruar këto shkaqe në mënyrë të përmbledhur:

6.1 Seanca gjyqësore është zhvilluar pa praninë e palëve, pra pa u dëgjuar ato. Në këtë mënyrë është mohuar e drejta e palëve të mbrojnë pretendimet e tyre apo edhe t'i paraqesin gjykatës ndonjë provë të re për krijimin e bindjes së saj.

6.2 Gjykata e Lartë ka marrë në shqyrtim çështje që i përkasin kompetencës së gjykatave të zakonshme.

6.3 Vendimi i Gjykatës së Lartë është rezultat i një procesi jo të rregullt ligjor, pasi ai nuk plotëson standardin e arsytimit. Në vendim nuk jepet asnjë argument për qëndrimin e kësaj gjykate, përkundrazi ajo konstaton se kërkuesi nuk ka paraqitur asnjë provë, duke “harruar” se provat e tij janë akte zyrtare që janë përpiluar nga një nëpunës i shtetit (libreza e punës).

7. **Subjekti i interesuar, Instituti i Sigurimeve Shoqërore**, në parashtrimet me shkrim drejtuar Gjykatës ka prapësuar sa vijon:

7.1 Pretendimi se procesi gjyqësor është zhvilluar pa praninë e palëve është i pabazuar. Në të gjitha shkallët e gjyqimit të dyja palët ndërgjyqëse kanë qenë të pranishme dhe kanë paraqitur të gjitha provat dhe argumentet përkatëse, duke mos u cenuar barazia e armëve.

7.2 Në proces nuk është mohuar e drejta e njohjes me provat e paraqitura nga palët dhe ato i janë nënshtruar një hetimi të plotë gjyqësor.

7.3 Nga provat e paraqitura në gjykim rezulton se kërkuesi nuk disponon librezë pune të lëshuar nga HC Fierzë, por nga Drejtoria e Shëndetit Publik Tropojë dhe emri i tij nuk rezulton në regjistrat themeltarë të kësaj ndërmarrjeje. Në kushtet kur të dhënat e librezës së punës bien në kundërshtim me të dhënat e regjistratit themeltar të punonjësve të ndërmarrjes HC Fierzë, kërkuesi, i cili pretendon vitet e sigurimit sipas të dhënave të librezës, ka barrën për ta provuar këtë fakt.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

8. Gjykata vëren se kërkuesi legjitimohet *ratione personae*, si një nga subjektet e parashikuara në nenin 134/1/g të Kushtetutës, dhe *ratione materiae* në kuptim të nenit 131/f të Kushtetutës, pasi pretendimet e tij *prima facie* bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit ligjor 2-vjeçar që ka parashikuar neni 30/2 i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

B. Për pretendimin e cenimit të së drejtës së mbrojtjes dhe parimit të barazisë së armëve

9. Kërkuesi ka pretenduar se zhvillimi i seancës gjyqësore në Gjykatën e Lartë pa praninë e palëve dhe pa u dëgjuar ato i ka mohuar të drejtën për të mbrojtur pretendimet e tij.

10. Gjykata në jurisprudencën e saj ka përcaktuar disa standarde kushtetuese, të cilat janë të lidhura nga pikëpamja organike dhe funksionale me njëra-tjetrën në mënyrë të tillë që cenimi i njërit standard ndikon në mënyrë të pashmangshme në cenimin e të tjerave. Konkretisht, e drejta për t'u njoftuar për një gjykim dhe pjesëmarrja në të është e lidhur me vendimmarrjen e gjykatës,

e cila ndikon drejtpërsëdrejti mbi të drejtat subjektive ose interesat e ligjshëm të individit. E drejta për t'u njoftuar për të marrë pjesë në gjykim u paraprin të drejtave të tjera, pasi nëse pala ndërgjyqëse nuk njoftohet për datën dhe orën e seancës, ajo detyrimisht do të gjendet në pamundësi objektive për të ushtruar të drejtat që i garantohen nga neni 42 i Kushtetutës në kuadrin e një procesi të rregullt ligjor. Nga ana tjetër, e drejta për të marrë pjesë në gjykim krijon të njëjtat mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjakë në raport me palën kundërshtare (*shih vendimin nr. 31, datë 26.5.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Parimi i barazisë së armëve nënkupton se çdokush që është palë në proces duhet të ketë mundësi të barabarta që të paraqesë çështjen e tij dhe se asnjë palë nuk duhet të gëzojë avantazh të konsiderueshëm ndaj palës tjetër, por duhet të përcaktohet një ekuilibër i drejtë mes palëve. E drejta për të marrë pjesë në gjykim nuk duhet konsideruar si një e drejtë formale, ku palëve t'u garantohet thjesht prania fizike gjatë procesit civil, por duhet që legjislacioni procedural, në radhë të parë, dhe më pas gjyqtari gjatë gjykimit t'u japin mundësi të barabarta palëve për të paraqitur argumente dhe prova në mbrojtje të interesave të tyre. Nëse nuk do të ekzistonte barazia e armëve në gjykimin civil, atëherë argumentet e njëres palë do të prevalonin mbi argumentet e palës së cenuar dhe, për rrjedhojë, e drejta për të marrë pjesë në gjykim do të zhvishej nga funksioni i saj kushtetues për të garantuar një proces të rregullt ligjor (*shih vendimin nr. 34, datë 29.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Bazuar në këto parime, Gjykatës i dalin një sërë detyrash, mes të cilave rëndësi të veçantë merr krijimi i mundësive të barabarta për pjesëmarrjen e palëve apo përfaqësuesve të tyre në proces, si dhe mundësia e deklarimit të tyre për faktet, provat dhe vlerësimet ligjore që janë të lidhura ngushtë me çështjen që shqyrtohet në gjykatë (*shih vendimin nr. 34, datë 29.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Gjykata vëren se me miratimin e ligjit **nr. 49/2012** për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative, i cili është legjislacioni i ri procedural i zbatueshëm në këto lloj gjykimesh, është parashikuar, mes të tjerash, edhe procedura e gjykimit të këtyre çështjeve. Sipas nenit 59 të ligjit **nr. 49/2012** pala kundër të cilës është bërë rekurs mund të kundërshtojë pretendimet e ngritura në rekurs brenda 15 ditëve nga komunikimi i rekursit dhe mosparaqitja e kundërrekursit brenda këtij afati sjell humbjen e së drejtës për të paraqitur pretendimet në një fazë të mëvonshme në Gjykatën e Lartë. Dërgimi i dosjes së gjykimit në Gjykatën e Lartë bëhet brenda 10 ditëve nga data e përfundimit të komunikimeve të rekursit e kundërrekursit palëve ndërgjyqëse në proces (neni 60). Për sa i përket shqyrtimit të rekursit në Gjykatën e Lartë, neni 61 i ligjit parashikon se ai bëhet, si rregull, mbi bazë dokumentesh në dhomë këshillimi. Për efekt të gjykimit gjyqtari relator cakton datën dhe orën për shqyrtimin e çështjes në dhomë këshillimi, duke urdhëruar njoftimin e palëve dhe sekretaria e gjykatës njofton me shpallje datën dhe orën e shqyrtimit të rekursit, si dhe përbërjen e trupit gjykues të paktën 21 ditë përpara. Po ashtu, ligji ka parashikuar edhe rastet kur çështja shqyrtohet në seancë gjyqësore me praninë e palëve (neni 62).

13. Nga aktet e dosjes gjyqësore, të administruar për efekte të këtij gjykimi, rezulton se rekursi i subjektit të interesuar kundër vendimit të Gjykatës së Apelit nuk i është komunikuar kërkuesit (në dëftesën e komunikimit rezulton shënimi "adresë e shkurtër"), por vetëm përfaqësuesit të tij, i cili ka deklaruar se ka kryer përfaqësimin në apel dhe se nuk e di adresën e kërkuesit. Për këtë arsye, gjykata e shkallës së parë ka proceduar edhe me njoftimin me shpallje. Pas regjistrimit të çështjes në Gjykatën e Lartë, me vendimin e datës 19.11.2014, gjyqtari relator ka caktuar datën 11.12.2014 për shqyrtimin e çështjes në dhomë këshillimi, duke urdhëruar sekretarinë të bëjë njoftimin e palëve për orën dhe datën e caktuar. Për këtë qëllim është bërë edhe shpallja përkatëse nga ana e sekretarisë së Gjykatës së Lartë.

14. Bazuar në sa më sipër, Gjykata konstaton se administrata gjyqësore nuk ka marrë të gjitha masat për njoftimin e duhur të kërkuesit. Këto parregullsia nuk janë korrigjuar as nga Gjykata e Lartë, e cila në aspektin e garantimit të procesit të rregullt gjyqësor ka detyrë edhe marrjen e masave për njoftimin e rregullt të subjekteve që potencialisht mund të preken nga procesi, në mënyrë që debati gjyqësor të zhvillohet në respektim të parimit të barazisë së armëve dhe

kontradiktoritetit. Është e vërtetë se mbrojtësi të cilit i është bërë njoftimi ka deklaruar se ka kryer përfaqësimin e kërkuarit në apel, por Gjykata e Lartë duhej të verifikonte nëse ai kishte hequr dorë nga përfaqësimi i kërkuarit apo nëse kishte tagra për përfaqësimin e tij edhe në atë gjykatë, me qëllim që të realizonte efektivisht të drejtën e mbrojtjes së kërkuarit në gjykimin para asaj gjykate. Si rrjedhojë, kërkuari, për shkak se nuk iu komunikua rekursi i palës tjetër, ishte në pamundësi faktike për të paraqitur kundërrekurs brenda afatit ligjor, çka ka sjellë për pasojë edhe humbjen e së drejtës për të paraqitur pretendimet në një fazë të mëvonshme në Gjykatën e Lartë, sipas parashikimeve të nenit 59 të ligjit **nr. 49/2012**.

15. Gjykata vlerëson se edhe pse ligji u garanton të drejtën palëve që jo vetëm të njihen në kohë me pretendimet e palës tjetër, por edhe t'i kundërshtojnë ato apo të paraqesin argumentet e tyre për çështjen, moskomunikimi i rekursit nga ana e administratës gjyqësore kërkuarit, ka bërë që ai të mos përfitojë nga këto garanci ligjore, çka e ka vënë në një pozitë të pafavorshme në raport me palën tjetër. Me këtë rast Gjykata thekson dallimin mes shqyrtimit të rekursit në dhomën e këshillimit, sipas nenit 480 të KPC-së, si fazë paraprake ku vlerësohet plotësimi i kriterëve për kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore, dhe shqyrtimit të çështjeve në seancë gjyqësore mbi bazë dokumentesh sipas ligjit **nr. 49/2012** për gjykimin e çështjeve administrative. Megjithatë në shqyrtimin e çështjeve administrative Gjykata, përgjithësisht, procedon me shqyrtimin jo në seancë publike me praninë e palëve, por në dhomë këshillimi mbi bazën e dokumenteve të paraqitura, kjo nuk nënkupton se ky lloj gjykimi përjashton detyrimin për njoftimin e rregullt të palëve në mënyrë që të mbrohen në procesin gjyqësor ku janë palë me anë të paraqitjes së komenteve apo prapësimeve lidhur me pretendimet e palës që ka vënë në lëvizje gjykatën. Qëllimi i ligjvënësimit në krijimin e gjykatave administrative ka qenë thjeshtimi i procedurave me objekt zgjidhjen e mosmarrëveshjeve administrative, por duke garantuar mbrojtjen efektive të të drejtave subjektive dhe interesave të ligjshme të personave nëpërmjet një procesi të rregullt gjyqësor dhe brenda afateve të shpejta e të arsyeshme. Bazuar në konsideratat e mësipërme, Gjykata vlerëson se Gjykata e Lartë, pavarësisht nëse i shqyrton çështjet në seancë të hapur publike apo mbi bazë dokumentesh, ka detyrimin të verifikojë nëse palët në proces kanë marrë dijeni efektivisht për rekursin dhe procesin, me qëllim garantimin e së drejtës së mbrojtjes dhe barazisë së armëve në gjykim.

16. Në përfundim, Gjykata vlerëson se në procesin gjyqësor të zhvilluar në Gjykatën e Lartë nuk është respektuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, pasi kërkuarit nuk i është dhënë mundësia të paraqesë argumentet e tij dhe të mbrohet kundër pretendimeve të palës kundërshtare.

C. Për pretendimin e cenimit të standardit të gjykatës së caktuar me ligj

17. Kërkuari pretendon cenimin e këtij parimi, pasi, sipas tij, Gjykata e Lartë ka marrë në shqyrtim çështje që i përkasin kompetencës së gjykatave të zakonshme.

18. Gjykata ka vlerësuar se një nga elementet e procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, është edhe shqyrtimi i çështjes nga një "gjykatë e caktuar me ligj". Ky element karakterizohet nga funksioni i saj gjyqësor, që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve nga organe të ngarkuara me ligj për të dhënë drejtësi. Përveç këtij kushti, këto organe duhet të shqyrtojnë dhe të vendosin mbi çështje që janë në kompetencë të tyre gjatë një procesi të zhvilluar mbi një procedurë ligjërishit të përcaktuar dhe në pajtim me rendin juridik. E drejta e çdo pale për t'u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente dhe të caktuar me ligj nënkupton që gjykata të ketë juridiksionin për të gjykuar çështjen dhe që kompetenca për të vendosur për të t'i jetë njohur nëpërmjet ligjit (*shih vendimin nr. 2, datë 22.1.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Për me gjykimin që zhvillohet në Gjykatën e Lartë, është vlerësuar se ai lidhet me shqyrtimin e ligjshmërisë së vendimeve të marra nga gjykatat më të ulëta, ndërsa nxjerrja e konkluzionit mbi bazën e vlerësimit të ndryshëm të provave, nga vlerësimi i dy gjykatave të shkallëve më të ulëta, nuk pajtohet me natyrën e gjykimit në Gjykatën e Lartë. Gjykata e Lartë nuk e ka kompetencën të konkludojë për provat, duke u nisur nga një tjetër vlerësim që kanë

bërë gjykatat e shkallës së parë dhe të apelit. Gjatë shqyrtimit të çështjeve ajo nuk merr prova, por shqyrton dhe analizon çështjen në drejtim të kontrollit të ligjshmërisë dhe të bazueshmërisë së vendimeve të anki-muara. Një kontroll i tillë konsiston në analizën e plotë të fakteve dhe të rrethanave, të cilat janë pranuar më parë si të vërteta nga gjykata e faktit dhe ajo e apelit, pa i ndryshuar ato (*shih vendimin nr. 7, datë 9.3.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Sipas jurisprudencës kushtetuese procesi nuk konsiderohet i parregullt, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, kur Kolegji i Gjykatës së Lartë, mbi të njëjtat prova e fakte të vlerësuara në gjykimet e mëparshme, vendos të prishë vendimet dhe ta zgjidhë vetë çështjen për shkak të zbatimit të gabuar të ligjit. Në ushtrimin e funksionit të saj si gjykatë e ligjit, Gjykata e Lartë mund të vendosë për themelin e çështjes vetëm nëse mosmarrëveshja mund të zgjidhet në bazë të të njëjtave fakte e prova të vlerësuara nga gjyqtari i faktit dhe që përbëjnë bazën e vendimit në të cilin është bërë një interpretim i gabuar i ligjit. Kontrolli i saj duhet të fokusohet vetëm në drejtim të ligjshmërisë dhe bazueshmërisë së vendimeve të ankimuar, pra mbi mënyrën e zbatimit të ligjit nga gjykatat më të ulëta (*shih vendimin nr. 32, datë 25.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Në përputhje me standardet e mësipërme, Gjykata vëren se në rastin në shqyrtim nuk rezulton që Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë të ketë administruar ndonjë provë të re apo të ketë bërë një rivlerësim të provave të administruara në gjykimet e faktit dhe më **konkretisht të atyre që lidhen me faktin e provueshmërisë** së periudhës së punësimit të kërkuarit pranë HC Fierzë për periudhën 1973–1988. Kolegji Administrativ ka vepruar në përputhje me kompetencat e tij ligjore, në referim të dispozitave procedurale dhe atyre të ligjit nr. 49/2012, për rrjedhojë ky pretendim i kërkuarit është i papabuar.

C. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsyetimit të vendimit

22. Kërkuari pretendon se Gjykata e Lartë nuk ka respektuar standardin e arsyetimit, pasi në vendim nuk është dhënë asnjë argument për qëndrimin e kësaj gjykate. Po ashtu, sipas tij, Gjykata e Lartë nuk ka marrë parasysh se prova e paraqitur nga kërkuari (libreza e punës) është një akt zyrtar, që është përpiluar nga një nëpunës i shtetit.

23. Gjykata, në analizë të dispozitave kushtetuese dhe atyre procedurale, ka theksuar se vendimet gjyqësore duhet jenë të arsyetuara dhe të përmbajnë: një parashtrim të përmbledhur të rrethanave të faktit, provat mbi të cilat bazohen, arsyet për të cilat gjykata i quan të papranueshme provat e kundërta, si dhe dispozitivin, duke treguar dispozitat ligjore të zbatuara. Vendimi gjyqësor, në çdo rast, duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetres. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë (*shih vendimin nr. 55, datë 18.12.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Vendimi mund të kontrollohet nga një gjykatë më e lartë sipas procedurave përkatëse dhe që kjo të jetë e mundur, duhet bërë arsyetimi i vendimit, në të cilin gjyqtari tregon me qartësi faktet dhe ligjin e zbatueshëm, të cilat e kanë çuar në bërjen e një zgjedhjeje ndërmjet disa mundësive. Pra, gjyqtari duhet të shpjegojë arsyet e vendimeve të tij, duke iu referuar fakteve për të cilat është zhvilluar procesi, ligjeve të zbatueshme dhe kërkesave të ndryshme të palëve (*shih vendimin nr. 11, datë 2.4.2008 të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Gjykata e ka vlerësuar zbatimin e këtij parimi rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre. Ajo ka verifikuar nëse vendimi i kundërshtuar është logjik, ka kundërthënë, përmban referenca në ligjin e zbatueshëm dhe nëse respekton të gjitha elementet e sipërpërmendura. Detyrimi i gjykatave për të respektuar këtë standard ndryshon në varësi të rrethanave të çështjes konkrete dhe natyrës së vendimit, si dhe masa e arsyetimit varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimin nr. 39, datë 25.6.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Gjykata ka theksuar se në funksion të realizimit të vëzhgimit publik të administrimit të drejtësisë, si dhe të koherencës së vendimit gjyqësor, në mënyrë që përfundimi i procesit të vlerësimit të gjykatës të jetë i mbështetur, përmbajtja e vendimit përbën premisën për

përmbushjen e standardit të arsytimit të vendimit, i cili në këtë drejtim duhet të plotësojë dhe të përmbajë kriteret e përcaktuara nga dispozitat ligjore përkatëse dhe ato të zhvilluara nga jurisprudenca kushtetuese e konsoliduar (*shih vendimin nr. 39, datë 25.6.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Në kuptim të standardeve të mësipërme, Gjykata vëren se vendimi i kundërshtuar i Gjykatës së Lartë nr. 00-2014-668, datë 11.12.2014, përmban në pjesën e tij hyrëse palët ndërgjyqëse, objektin e padisë, disponimet e gjykatave më të ulëta dhe shkaqet e rekursit të paraqitur nga pala e paditur në proces. Vendimi përmban edhe vlerësimin e Gjykatës së Lartë në lidhje me shkaqet e rekursit, si dhe argumentet që e kanë çuar atë në qëndrimin e shprehur në dispozitiv. Gjykata vlerëson se vendimi i kundër-shtuar nuk rezulton të jetë jologjik, të ketë kundërthënie, të mos ketë referencë në ligjin e zbatueshëm dhe të mos respektojë elementet e përmendura më sipër. Për rrjedhojë, ky pretendim i kërkuar nuk është i bazuar.

27. Në përfundim, Gjykata vlerëson se procesi i zhvilluar në Gjykatën e Lartë ka cenuar parimin e barazisë së armëve, si një element i së drejtës për një proces të rregullt ligjor, i sanksionuar në nenin 42 të Kushtetutës.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës, si dhe të neneve 72, 77 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë të vendimit nr. 00-2014-668, datë 11.12.2014 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.
- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Besnik Imeraj, Vitore Tusha, Gani Dizdari, Fatos Lulo

Anëtarë kundër: Altina Xhoxhaj